

[Finansministeren.]

fandt, at der var modsætning imellem min karakteristisk af arbejdsgivernes nej-politik og den måde, jeg nu har optrådt på. Hvad mener det ærede medlem egentlig? Har jeg siddet og sagt nej til tjenestemændene? Var det ikke en højst uheldig tale? Det ærede medlem mente, at jeg havde haft en uheldig hånd. Mon det ærede medlem ikke, når han har læst sin tale her i dag, vil opdage, at han har holdt en uheldig tale? Jeg sagde jo ikke nej, tværtimod, det tilbud, der er fremsat, og som har fundet udtryk i det her fremsatte lovforslag, er efter mit bedste skøn udtryk for, at staten er en forstående arbejdsgiver, og det skal staten også være. Så burde jeg imidlertid ikke her i tinget møde kritik fra det ærede medlem på dette punkt.

I det hele taget tror jeg ikke, det ærede medlem helt fik sagt, hvad han egentlig går ind for. Jeg forstår, at det ærede medlem og hans parti ønsker at foretage ændringer i det lovforslag, der er fremsat. Må jeg så have lov til at spørge det ærede medlem, for at det kan blive klarlagt, i hvilken retning disse ændringer skal gå, om det ærede medlem og hans parti mener, at der skal anvendes flere penge til lønforhøjelser. Jeg synes, vi egentlig er kommet ganske højt op, godt 50 mill. kr. i år og noget over 70 mill. kr. næste år. Jeg stiller altså det spørgsmål til det ærede medlem: Ønsker det ærede medlem, at udgifterne på dette område skal være større? Hvis det ærede medlem ikke ønsker dette, må han jo have den opfattelse, at lovforslaget på visse punkter indeholder lønforhøjelser, der er for store, for hvorfra vil det ærede medlem ellers få penge til de lønforhøjelser, han var inde på yderligere skulle gives til de højst lønnede tjenestemænd? Jeg tror, det vil være til gavn for de fortsatte forhandlinger, hvis vi kan få nærmere klarhed over det ærede medlems og hans partis standpunkt i denne sag.

Iøvrigt anvendte det ærede medlem en noget ejendommelig argumentation, idet han på grundlag af nogle tal, som han havde plukket ud vedrørende de lønstigninger, der nu er blevet givet for forskellige tjenestemandsgupper, mente — såvidt jeg forstod det ærede medlem — at der ikke rigtig var nogen sammenhæng

mellem de foreslåede lønstigninger og det ansvar, der påhvilede de enkelte tjenestemænd. Mon det ærede medlem ikke skulle være forsigtig med på den måde at uddele plusser og minusser med hensyn til, hvilket ansvar der påhviler forskellige tjenestemandsgupper? Jeg tror, det meget store flertal af danske tjenestemænd udfører deres arbejde under det ansvar, som nu påhviler dem ifølge deres stilling, og mere kan man vel ikke forlange. Skal man foretage en sammenligning mellem det arbejde, der kræves, og den løn, der gives, må det dog vel være den samlede løn, der ydes, der har betydning, og prøver man her at foretage en sammenligning mellem den løn, der ydes indenfor de forskellige lønklasser, tror jeg ikke, den kritik, det ærede medlem her fra talerstolen fremførte, har nogen sangbund.

Det ærede medlem fremdrog også spørgsmålet om elever og medhjælpere og ønskede nærmere oplysninger herom i udvalget. Dem kan han få med det samme. Der blev fremsat ønske fra CO II's side om en særlig forhøjelse for elever og medhjælpere, og jeg gav udtryk for, at det kunne der forhandles om; jeg gav også udtryk for, på hvilken måde der kunne hjælpes, hvis vi iøvrigt kunne opnå enighed om forslaget. Men så sker der det, at Centralorganisation II ikke kan tilslutte sig forslaget, og da ingen af de to organisationer, som tilsluttede sig forslaget, har ønsket dette punkt medtaget, kan det ærede medlem ikke forlange, at jeg skal stille forslag om det. Hertil kommer, at vi ikke kan have den forhandlingsform mellem centralorganisationerne og finansministeren, at man først under forhandlingerne prøver at komme så langt, som man kan, derefter siger man nej, og så mener man, at man kan gå herover i tinget og få opfyldt de krav, som man ikke kunne få opfyldt hos finansministeren. Hvis forhandlingerne med tjenestemandsgupperne skal foregå på den måde fremover, må vi vist tage forhandlingsformen op til fornyet overvejelse.

Det ærede medlem fremdrog problemet om pensionisterne, og det samme gjorde det ærede medlem hr. Svend Jørgensen. Det ærede medlem hr. Baagø-Hansen var nærmest forarget over, at jeg havde citeret et tidligere medlem af den konservative folke-